

Ög 21. Ingelstad, Kuddby sn.

Pl. 10.²⁵

Litteratur: C. F. Nordenskjöld, Östergötlands minnesmärken (utg. av O. Frödin i Meddelanden från Östergötlands fornminnes- och museiförening 1929—30, s. 27 f.); A. Nordén, Rapport till Riksantikvarien med förslag till fornvårdsåtgärder ^{12/}9, 1941, dnr 3397/41 (ATA); G. Olson, Rapport till Riksantikvarieämbetet ^{15/}4 1942, dnr 1567/42 (ATA); S. B. F. Jansson, Granskningsprotokoll 1946 (Runverket).

Äldre avbildningar: C. F. Nordenskjöld, Teckning a.a. (ATA); E. Brate, Foto (ATA); A. Nordén, Foton 1941 (ATA); G. Olson, Foto 1941 (ATA).

Stenen, som år 1874 upptäcktes liggande med inskriftssidan uppåt i jorden nordost om gården och söder om en på ett gärde uppförd lada, i vars närhet »sannolikt farväg fordom varit»,²⁶ stod vid mitt besök sommaren 1941 rest på ytterkanten av en berghäll på nordsidan av boningshuset vid Ingelstad. Till följd av sitt läge nära köksingången blev berghällen använd som sopbacke och hönsgården var anlagd omedelbart intill. Stenen framflyttades därför till en värdigare plats och restes mitt på gräsplanen framför huvudbyggnaden med runsidan mot landsvägen.²⁷ Ämnet är en vackert ljusgrå granit.²⁸

De djupt huggna runorna visa ännu mejselspår i botten. Brates läsning är i allt riktig:

sin : riti : itin : pina : iftr : brun : sun : sinnu
 5   10   15   20   25   30

»Sven(?) reste denna sten efter Brun, sin /käcke?/ son.»

Vid tolkningen erbjuder det sista partiet, **sinnu**, svårighet, bl.a. emedan avdelningstecken här saknas, medan ristningens övriga ord äro omsorgsfullt avskilda från varandra. Brates förslag att i runföljden se en förkortad skrivning för **sun sin nutan**, »sin hurtige son», har mycket för sig, framför allt stödet från andra inskrifter t.ex. Ög 105 Kärna: **buta:nutan**, men då efter ordet **sin** så mycket utrymme återstår i slingan, att ristaren gott och väl hade kunnat få in hela ordet **nutan**, blir det svårförklarligt, varför han just här tillgriper en förkortning och därvid placerar sina bägge runor så påfallande glest. Helt tillfredsställer alltså ej Brates tolkningsförslag, men man har svårt att anvisa en annan utväg till förklaring.²⁹

Fig. 27. Ög 21. Ingelstad, Kuddby sn. Foto G. Olson 1941 (ATA). Runstenen rest på sin nya plats.

Plansch 10b. Ög 21. Ingelstad, Kuddby sn. Foto Nordén 1941. Runstenen uppställd å bergsslutningen utanför köksingången till boningshuset. [Jansson skriver 1947: Ngt Dålig bild. Kan användas.]

²⁵ Jansson skriver i PM från 1947: »Pl. 10b. Tag bort omgivningen; underskrift då onödig. Obs. mitt uttalande i kritik.» Motsvarande kommentar återfinns i Janssons granskningsprotokoll (1946).

²⁶ I texten och i marginalen finns en markering som tyder på att texten hit från och med », som år 1874», bör utgå. Den texten är därför i utgåvan satt i mindre stil.

²⁷ Stenen flyttades den 24 september 1941, se Olsons rapport (ATA).

²⁸ Nordén anger inga mått i manuset, men Olson anger följande måttuppgifter i sin rapport 1942 (ATA): Stenens dimensioner: h=1,30; b=0,70; t=0,30 m.

²⁹ Jansson skriver i sitt granskningsprotokoll (1946): Inskriften är måhända utförd av en man som icke fullt har behärskat konsten att rista runor. Ornamentiken är också egendomlig. Ristningen gör ett ungt intryck.

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.